

Mødedokument

A9-0049/2024

21.2.2024

BETÆNKNING

om samhørighedspolitikken for 2014-2020 – gennemførelse og resultater i medlemsstaterne
(2023/2121(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Andrey Novakov

INDHOLD

	Side
BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER	4
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	10
BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER, SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA	35
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	36
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	37

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER

Da et årti med investeringer under samhørighedspolitikken nærmer sig sin afslutning, er tiden inde til at gøre status over politikken gennemførelse og resultater i den forløbne programmeringsperiode og bidrage til overvejelserne om dens fremtid.

Samhørighedspolitikken investeringer i hele EU har haft hidtil usete positive virkninger for regioner, byer, landdistrikter, grænseområder og fjerntliggende områder. Direkte eller indirekte har alle EU-medlemsstater oplevet de positive virkninger af finansieringen over EU-budgettet. EU's investeringer i transportinfrastruktur, energi, små og mellemstore virksomheder (SMV'er), færdigheder, innovation, landbrug, reformer og andre områder tjener til at udbygge EU i en tid med fred og genopbygger det i krisetider. Samhørighedspolitikken multiprioritetstilgang i forbindelse med investeringer har sammen med dens delte forvaltning bidraget til følgende af EU's prioriteter: støtte til SMV'er, forskning og innovation, digitalisering, landbrug, byinfrastruktur, turisme, stor transportinfrastruktur, kultur og uddannelse, sundhedspleje, grænseoverskridende projekter, energiomstilling, energieffektivitet, klima og miljø. Resultaterne af de tusindvis af lokale projekter bekræfter den uundværlige rolle, som regionale investeringer spiller gennem samhørighedspolitikken, og konsoliderer deres rolle og synlighed i den flerårige finansielle ramme.

Ordførerens konklusioner og anbefalinger er baseret på de mange tilgængelige data om gennemførelsen af de vigtigste samhørighedspolitiske fonde 2014-2020 – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond (ESF) og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet. Der er naturligvis knaphed på data om de samhørighedsinstrumenter, der er vedtaget som reaktion på covid-19-pandemien og senere i forbindelse med situationen i Ukraine og krisen på energiområdet – investeringsinitiativerne som reaktion på coronaviruset (CRII og CRII +), REACT-EU (genopretningsbistand til samhørighed og til områder i Europa), CARE (samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa), FAST-CARE (fleksibel bistand til områder) og SAFE (støtte til energi til overkommelige priser). Dette skyldes, at der ikke er gået tilstrækkelig tid til at give tilstrækkelig indsigt. Ikke desto mindre mener ordføreren, at der på trods af visse begrænsninger kan drages nogle konklusioner af en foreløbig vurdering af investeringerne.

Med henblik på udarbejdelsen af denne betænkning har ordføreren ikke blot undersøgt, hvor effektivt midlerne for 2014-2020 er blevet gennemført, men også hvor effektiv politikken rent faktisk har været: Som et af de vigtigste træk ved denne periode er der trods alt blevet fokuseret mere på performance og resultater. Med andre ord kan det siges, at ordføreren ud over den finansielle gennemførelse har set nærmere på de tilgængelige data om de faktiske resultater af investeringerne i et forsøg på at fastslå, hvordan de tilgængelige samhørighedsinstrumenter har opfyldt det samhørighedsmål, der er forankret i traktaten, samt de prioriteter, der indgår i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Denne vurdering har betydet, at ordføreren har tumlet med de udfordringer, som samhørighedspolitikken står over for, hvoraf nogle er blevet drøftet indgående af Regionaludviklingsudvalget (REGI) i den seneste valgperiode. På trods af den revision af politikken, der fandt sted før den nuværende programmeringsperiode, befinder samhørighedspolitikken sig igen ved et vendepunkt: Den skal konkurrere med andre instrumenter og gennemførelsesmodeller og forventes at opfylde et voksende sæt langsigtede

prioriteter, samtidig med at den i stadig større omfang vil blive inddraget, når der skal reageres på nødsituationer. Samhørighedspolitikken overlevelse vil afhænge af en vellykket afslutning af perioden 2014-2020 og en effektiv gennemførelse af programmerne for 2021-2027 samt af dens evne til at genopfinde sig selv, tilpasse sig en verden i forandring og tackle nye udfordringer. Det er ordførerens hensigt, at konklusionerne og anbefalingerne i denne betænkning skal tjene som input til den igangværende interinstitutionelle debat om disse spørgsmål og dermed bidrage til udformningen af den fremtidige samhørighedsramme.

Procedure og kilder

Ordføreren har bl.a. baseret sig på følgende kilder:

- drøftelser i REGI-udvalget med Kommissionen og medlemsstaternes faste repræsentanter om gennemførelsen af samhørighedspolitikken midler (en igangværende øvelse, der begyndte i juli 2022)
- publikationer fra Europa-Parlamentets forskningstjenester¹, herunder: Parlamentets PolDep B-undersøgelse om absorptionsrater² (foreløbige resultater)
- en analyse af tilgængelige data, herunder de åbne databaser om samhørighedspolitikken, der forvaltes af Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO), den åbne dataplatform for samhørighedspolitikken, Coronavirus Dashboard og Kohesio-plattformen
- Kommissionens kilder³, herunder den 8. rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed og de årlige gennemførelsesrapporter om EU's struktur- og investeringsfonde⁴ (ESI-fondene)
- Europa-Parlamentets Forskningstjenestes gennemgang af undersøgelser foretaget af andre EU-institutioner, herunder Den Europæiske Revisionsret (ECA)⁵ og Den Europæiske Investeringsbank (EIB)⁶, politiske oplæg⁷ og evalueringer af de politikker, der

¹ Se f.eks.: "Finansiell gennemførelse af de europæiske struktur- og investeringsfonde", juni 2018, "Samhørighedspolitik og klimaændringer", april 2021, og "Samhørighedspolitik i EU's kulregioner", januar 2023.

² [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2023/747284/IPOL_STU\(2023\)747284_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2023/747284/IPOL_STU(2023)747284_EN.pdf).

³ Se også: "[Key achievements of cohesion policy](#)", Europa-Kommissionen, "Evaluation of e-Cohesion 2014-2020, Final Report", GD REGIO, Europa-Kommissionen, 2023, "Årlig aktivitetsrapport 2021 – Regionalpolitik og bypolitik", Europa-Kommissionen, april 2022, "Årlig aktivitetsrapport 2022 – Regionalpolitik og bypolitik", Europa-Kommissionen, juni 2023, og "Foreløbig evaluering af støtten fra ESF og FEAD under investeringsinitiativerne som reaktion på coronaviruset (CRII og CRII +)", arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD (2023) 0249).

⁴ Sammenfattende rapporter for 2022 og 2023 om de årlige gennemførelsesrapporter for gennemførelsesperioden 2014-2020 (COM(2023)0039, SWD(2023)0022, COM(2024)0006, SWD(2024)0002).

⁵ Se f.eks. følgende publikationer fra Den Europæiske Revisionsret: "Årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2022", særberetning 24/2021 – "Resultatbaseret finansiering i samhørighedspolitikken: værdige ambitioner, men der var stadig hindringer i perioden 2014-2020", særberetning 8/2022 – "EFRU-støtte til SMV'ers konkurrenceevne", særberetning 23/2022 – "Synergier mellem Horisont 2020 og de europæiske struktur- og investeringsfonde", særberetning 27/2022 – "EU's støtte til grænseoverskridende samarbejde med nabolande", særberetning 22/2022 – "EU-støtte til kulregioner", særberetning 2/2022 – "Energieffektivitet i udvælgelsen af virksomheder" og særberetning 9/2022 – "Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020".

⁶ "The state of local infrastructure investment in Europe", EIB Municipalities Survey 2022-2023, juli 2023.

⁷ "Strengthening governance of EU funds under Cohesion Policy – administrative capacity building roadmaps", OECD, januar 2020, "Samhørighedspolitikken gennemførelsessystem nu og i fremtiden", Spatial Foresight og ÖIR for Regionsudvalget, 2023.

gennemføres af de enkelte medlemsstater⁸

- arbejdet i gruppen på højt plan om samhørighedspolitikens fremtid
- den offentlige høring om forenkling af samhørighedspolitikken, der blev afholdt i REGI-udvalget den 23.-24. oktober 2023
- det interparlamentariske udvalgsmøde om samhørighedspolitikens fremtid, som REGI-udvalget afholdt den 7. november 2023
- dialog med Kommissionen, forvaltningsmyndigheder, regionale og lokale myndigheder og andre interessenter.

⁸ Se f.eks.: "Evaluation of the Territorial and settlement development OP 2014-2020 in Hungary", "[Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés – eredményeinek értékelése](#)", Equinox Consulting, 2018, "[Assessment of labour market integration support schemes](#)", GKI Gazdaságkutató, januar 2021, "Evaluation of the YEI", Wolf-Watz, O., og Öhlin, J., 2018, december 2018, og "[Übergreifende Programmevaluierung der Förderung durch den Europäischen Sozialfonds \(ESF\) im Freistaat Thüringen in der Förderperiode 2014 bis 2020 – Abschlussbericht](#)", Institut für Sozialökonomische Strukturanalysen, 2020.

Samhørighedspolitikken for 2014-2020

En ny ramme

I perioden 2014-2020 blev der indført et fælles regelsæt for EU's fem struktur- og investeringsfonde med henblik på koordinering og komplementaritet samt for at etablere en solid forbindelse til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (Europa 2020-strategien). EFRU, Samhørighedsfonden og ESF blev en af investerings søjlerne i 2020-strategien og bidrog samtidig til samhørighedsmålene. Artikel 9 i forordningen om fælles bestemmelser omsatte prioriteterne i Europa 2020-strategien til 11 tematiske mål, som hver af ESI-fondene skulle støtte.

Desuden havde EFRU, ESF og Samhørighedsfonden det specifikke mål at støtte investeringer i vækst og beskæftigelse i alle kategorier af regioner. EFRU støttede også målet om territorialt samarbejde.

For at afrunde den strategiske programmeringstilgang skabte forordningen om fælles bestemmelser en stærkere forbindelse til landespecifikke henstillinger og gav værktøjer og vejledning til at opnå synergier mellem fondene såsom muligheden for flerfondsprogrammer, integrerede territoriale investeringer, lokaludvikling styret af lokalsamfundet og fælles handlingsplaner.

Desuden blev der med den nye ramme indført nye mekanismer til forbedring af politikken effektivitet, f.eks. resultatrammen, resultatreserven og forhåndsbetingelserne. Den omfattede også vigtige forenklingsforanstaltninger, lempede rapporteringskravene, indførte e-samhørighed og tog visse skridt i retning af resultatbaseret forvaltning.

Endelig styrkede den nye ramme politikken territoriale dimension i forhold til den foregående programmeringsperiode. Den fælles strategiske ramme, der er knyttet som bilag til forordningen om fælles bestemmelser, og den europæiske adfærdskodeks for partnerskab er et eksempel herpå.

Samhørighed som et kriseresponsredskab

Siden 2020 har flere større kriser rystet EU og resten af verden. Covid-19-pandemien, den russiske angrebskrig mod Ukraine og den energikrise, den udløste, har haft alvorlige konsekvenser for mennesker og virksomheder i alle EU's regioner. Samhørighedspolitikken spillede en vigtig rolle i EU's reaktion på denne vanskelige situation. I 2020 gav en række ændringer af reglerne for 2014-2020, CRII og CRII +, medlemsstaterne større fleksibilitet til at anvende samhørighedsfondene til at støtte sårbare personer, virksomheder og sundhedssektoren. I 2021 blev der stillet ekstra midler til rådighed gennem REACT-EU til støtte for fremtidsorienterede foranstaltninger.

I 2022 hjalp den fleksibilitet, der blev indført gennem CARE og FAST-CARE, medlemsstaterne med at omfordele disponible midler for 2014-2020 til bistand til ukrainske flygtninge. Rammen for 2014-2020 blev yderligere ændret af SAFE som led i RePowerEU. Takket være dette initiativ var samhørighedspolitikken i stand til at hjælpe sårbare husholdninger og SMV'er med at klare den kraftige stigning i energiomkostningerne som

følge af krigen i Ukraine.

Resultater for gennemførelse

Ordføreren har set på gennemførelsen af de investeringer, der er foretaget inden for rammerne af samhørighedspolitikken for 2014-2020 på grundlag af forordning (EU) nr. 1303/2013⁹. Pr. februar 2024 har EU-betalingerne til de vigtigste fonde, hvorigennem politikken blev gennemført (EFRU, Samhørighedsfonden og ESF), sammen med ungdomsbeskæftigelsesinitiativet beløbet sig til i alt 368 mia. EUR¹⁰ for perioden 2014-2020 med en absorptionsrate på 91 % (bortset fra national medfinansiering og REACT-EU).

Hvad angår betalinger, har perioden 2014-2020 fulgt projektets sædvanlige livscyklus, om end langsommere. Betalingerne begyndte sent og var langsomme i begyndelsen af perioden (7,6 % ved udgangen af 2016). Selv om de steg betydeligt fra 2017 og fremefter, havde de fleste medlemsstater fra 2018 langsommere betalingsstater end på det tilsvarende tidspunkt i den foregående programmeringsperiode. Dette skyldes formentlig, at rammen for 2014-2020 blev vedtaget ret sent, blot få dage før den officielle start. Udpegelsen af nationale myndigheder og opfyldelsen af forudsætningerne for forhåndsbetingelserne tog også længere end forventet. Det er stadig uklart, hvilken indvirkning ændringen af frigørelsesreglerne (n+3) har haft på gennemførelses hastigheden.

Fra 2020 blev gennemførelsen først påvirket af covid-19-pandemien og derefter af flygtninge- og energikrisen. Omprogrammeringen under CRII(+) og muligheden for 100 % medfinansiering gennem CARE bidrog blandt andre foranstaltninger til at øge udgiftsraterne i 2020, 2021 og 2022. Ved udgangen af 2022 var absorptionsraten (bortset fra REACT-EU) dog kun på 77 %.

Udgifterne er steget betydeligt frem til 2023, således at man har nået den samme gennemførelsesprocent som på samme tidspunkt i 2007-2013. Den samlede finansielle gennemførelse har dog været langsommere end i den foregående periode. Flere programmer står over for frigørelser for ikke at nå deres betalingsmål, og der kan konstateres betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, regionerne og på TSO-plan. Betalingerne til overgangsregioner er ofte langsommere, og det samme gælder udgifterne under TO5 (tilpasning til klimaændringer), TO4 (lavemissionsøkonomi), TO11 (administrativ kapacitet) og TO6 (miljø).

For de midler, der er til rådighed under REACT-EU, er kun ca. 50 % af de samlede disponible midler blevet udbetalt til medlemsstaterne¹¹. Som allerede påpeget af Revisionsretten er der en risiko for, at medlemsstaterne har travlt med at få brugt de disponible midler inden udgangen af perioden og ikke lægger tilstrækkelig vægt på resultater og valuta for pengene.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

¹⁰ [Den åbne platform for data](#), database over EU-betalinger, pr. 9.2.2024.

¹¹ [Den åbne platform for data, REACT-EU](#), pr. 9.2.2024.

Med hensyn til absorptionsmønstre er ca. en tredjedel af medlemsstaterne sene til at få brugt midlerne. Den aktuelle gennemsnitlige betalingsrate i EU er på 91 %, men nogle af de ældre og større medlemsstater halter betydeligt bagefter. De fortsat lave absorptionsmønstre i visse medlemsstater tyder på underliggende strukturelle problemer, der som regel medfører et stort pres på myndighederne hen imod slutningen af programmeringsperioden og i sidste ende kan føre til utilfredsstillende resultater og mindre effektive investeringer eller til tab af disponible midler.

Det kan derfor konkluderes, at en langsom udnyttelsesgrad er et stort problem i visse medlemsstater. Aftalerne om den flerårige finansielle ramme (FFR) indgås for sent, og dette forsinker konsekvent vedtagelsen af de lovgivningsmæssige rammer for samhørighed i hver programmeringsperiode. Dette bør også håndteres bedre i fremtidige programmeringsperioder. Desuden viser tidligere analyser, at forsinkelserne i anvendelsen af EU's strukturfonde har tendens til at hobe sig op på tværs af programmeringsperioderne. Ifølge foreløbige data for 2021-2027-perioden er absorptionen i den nuværende cyklus endnu lavere end i 2014-2020.

Absorptionen er imidlertid kun ét aspekt af gennemførelsen. Ordføreren har i sit forberedende arbejde til denne betænkning peget på en række yderligere faktorer¹², der har påvirket gennemførelsen og effektiviteten af samhørighedspolitikken i 2014-2020, herunder komplekse regler og procedurer, administrative byrder, de lokale og regionale myndigheders kapacitet, priskriserne og den mangel på arbejdskraft, som EU har oplevet på det seneste. Disse danner grundlag for henstillingerne i forslaget til beslutning.

Programmering, omprogrammering, gennemførelse og afslutning af samhørighedsinvesteringer påvirker de politiske resultater nationalt, men først og fremmest lokalt, på regionalt og subregionalt plan. Forordningen om fælles bestemmelser for samhørighedspolitikken og de sektorspecifikke forordninger, der er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser, er blevet forbedret med tiden. De ændringer, der blev indført i forordningerne for 2021-2027, gjorde, at det lykkedes at imødegå en række udfordringer. Et af de områder, der kræver forbedring, og som der endnu ikke taget hånd om i tilstrækkelig grad, er imidlertid gennemførelse på lokalt plan gennem lokale myndigheder, herunder kommuner. Ordføreren har derfor i betænkningen fokuseret på anbefalinger til det lokale niveau.

¹² En grundigere analyse af hindringer for absorption fremgår eksempelvis af Europa-Parlamentets PolDep B-undersøgelse om absorptionsrater.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om samhørighedspolitikken for 2014-2020 – gennemførelse og resultater i medlemsstaterne (2023/2121(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 og 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006¹ (forordningen om fælles bestemmelser),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset)⁶,

¹ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

² EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

³ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 281.

⁴ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁵ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁶ EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5.

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/558 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013 og (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår særlige foranstaltninger med henblik på at give ekstraordinær fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde som reaktion på covid-19-udbruddet⁷ (investeringsinitiativ som reaktion på coronaviruset plus),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/562 af 6. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE)⁸,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2039 af 19. oktober 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) 2021/1060 for så vidt angår yderligere fleksibilitet til håndtering af konsekvenserne af Den Russiske Føderations militære aggression FAST (fleksibel bistand til områder) – CARE⁹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. februar 2022 om den 8. samhørighedsrapport: Samhørighed i Europa frem mod 2050 (COM(2022)0034),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. januar 2023 med titlen "Udnyttelse af talent i Europas regioner" (COM(2023)0032),
- der henviser til Kommissionens forslag af 29. maj 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2018)0373),
- der henviser til Kommissionens ændrede forslag af 12. december 2023 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2023)0790),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. juni 2021 med titlen "En langsigtet vision for EU's landdistrikter – Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040" (COM(2021)0345),
- der henviser til EU's territoriale dagsorden 2030, som blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministre med ansvar for territorial samhørighed og/eller territorial udvikling den 1. december 2020,
- der henviser til rapporten fra 2022 fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) med titlen "Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change – Contribution of Working Group III to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change",
- der henviser til IPCC's særrapport fra 2018 om virkningerne af global opvarmning på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og relaterede globale drivhusgasemissioner i forbindelse med en styrkelse af den globale reaktion på truslen fra klimaændringer, bæredygtig udvikling og bestræbelser på at udrydde fattigdom,
- der henviser til IPCC's særrapport fra 2019 om klimaændringer, ørkendannelse,

⁷ EUT L 130 af 24.4.2020, s. 1.

⁸ EUT L 109 af 8.4.2022, s. 1.

⁹ EUT L 275 af 25.10.2022, s. 23.

foringelse af jorden, bæredygtig forvaltning af jord, fødevarer sikkerhed samt drivhusgasstrømme i landøkosystemer,

- der henviser til IPCC's særrapport fra 2019 om havet og kryosfæren i et klima i forandring,
- der henviser til den aftale, som blev vedtaget på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaf-talen),
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2023 om udnyttelse af talent i Europas regioner¹⁰,
- der henviser til sin beslutning af 9. maj 2023 om samhørighedspolitikken rolle i håndteringen af flerdimensionelle miljøudfordringer i Middelhavsområdet¹¹,
- der henviser til sin beslutning af 15. september 2022 om økonomisk, social og territorial samhørighed i EU: den 8. samhørighedsrapport¹²,
- der henviser til sin beslutning af 15. september 2022 om EU's grænseregioner: levende laboratorier for europæisk integration¹³,
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2022 om udfordringer for byområder i tiden efter covid-19¹⁴,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2021 med titlen "Et stærkere partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi"¹⁵,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om at vende den demografiske udvikling i EU's regioner ved hjælp af samhørighedspolitiske instrumenter¹⁶,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om samhørighedspolitik og regionale miljøstrategier i kampen mod klimaændringer¹⁷,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om samhørighedspolitikken og den cirkulære økonomi¹⁸,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om mindre udviklede regioner i EU¹⁹,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 29. november 2023 med titlen

¹⁰ Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0439.

¹¹ EUT C, C/2023/1061, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1061/oj>.

¹² EUT C 125 af 5.4.2023, s. 100.

¹³ EUT C 125 af 5.4.2023, s. 114.

¹⁴ EUT C 342 af 6.9.2022, s. 2.

¹⁵ EUT C 117 af 11.3.2022, s. 18.

¹⁶ EUT C 15 af 12.1.2022, s. 125.

¹⁷ EUT C 494 af 8.12.2021, s. 26.

¹⁸ EUT C 28 af 27.1.2020, s. 40.

¹⁹ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 24.

"Samhørighedspolitikens fremtid efter 2027"²⁰,

- der henviser til EU's årlige rapport om regionernes og byernes tilstand 2022,
 - der henviser til studiet med titlen "EU lagging regions: state of play and future challenges", offentliggjort af Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker den 26. oktober 2020²¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0049/2024),
- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken som EU's vigtigste investeringspolitik i programmeringsperioden 2014-2020 effektivt understøttede dens traktatbaserede mål om at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed i hele EU; der henviser til, at samhørighedspolitikken samtidig var en væsentlig investerings søjle i Europa 2020-strategien ved at bidrage til dennes mål om at opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; der henviser til, at samhørighedspolitikken er det eneste udviklingsinstrument, der er tilpasset regionale og lokale behov og bl.a. imødegår negative virkninger af klimaændringer;
- B. der henviser til, at klimaændringer påvirker alle EU-regioner og medfører drastiske ændringer i befolkningens liv; der henviser til, at klimaændringer således udgør en væsentlig trussel mod Unionens samhørighed;
- C. der henviser til, at samhørighedspolitikken investeringer i hele EU har haft hidtil usete positive virkninger for regioner, byer, øer og landdistrikter, grænseområder og fjerntliggende områder; der henviser til, at alle EU-medlemsstater har oplevet de positive virkninger af finansieringen over EU-budgettet direkte eller indirekte; der henviser til, at resultaterne af de mange lokale projekter bekræfter den uundværlige rolle, som regionale og lokale investeringer spiller gennem samhørighedspolitikken, og understreger deres rolle og synlighed i den flerårige finansielle ramme (FFR);
- D. der henviser til, at samhørighedspolitikken multiprioritetstilgang i forbindelse med investeringer sammen med dens delte forvaltning har bidraget til EU's prioriteter, nemlig støtte til SMV'er, forskning og innovation, digitalisering, udvikling af landdistrikterne, bedre byinfrastruktur, bæredygtig turisme, transportinfrastruktur, kultur og uddannelse, sundhedspleje, socialpolitikker, grænseoverskridende projekter, energiomstilling, energieffektivitet, klima og miljø;
- E. der henviser til, at samhørighedspolitikken, gennem instrumenter som investeringsinitiativerne som reaktion på coronaviruset (CRII og CRII+), samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE), fleksibel bistand til områder

²⁰ EUT C, C/2024/1041, 9.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1041/oj>.

²¹ Studie – forskning for Regionaludviklingsudvalget, "EU lagging regions: state of play and future challenges", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker, Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, 26.10.2020.

(FAST-CARE) og støtte til energi til overkommelige priser (SAFE), har fungeret som et strukturelt værn mod de mange på hinanden følgende kriser, der har ramt EU i 2014-2020-programmeringsperioden, såsom covid-19-pandemien, hvor samhørighedspolitikken beskyttede job og hjælp virksomheder, som var ramt af krisen, og flygtninge-, energi- og inflationskriserne forårsaget af Ruslands angrebskrig mod Ukraine;

- F. der henviser til, at samhørighedspolitikken binder EU sammen, og at en nedsættelse af budgetmidlerne til den og/eller en renationalisering af den vil kunne føre til kraftigere modstand mod Unionen i territorierne;
- G. der henviser til, at "dagsordenen for byerne i EU", som bygger på Leipzigchartret, støtter målsætningerne for den territoriale dagsorden 2030;
- H. der henviser til, at de udfordringer, som de europæiske regioner står over for, kortlægges og forvaltes på territorielt plan; der henviser til, at den gentagne brug af samhørighedspolitikken med henblik på at reagere over for kriser og nødsituationer er en trussel mod politikken levedygtighed; der henviser til, at Revisionsretten allerede har peget på, at der er behov for en grundig analyse af virkningerne af denne konstante udhuling af samhørighedsressourcerne på politikken langsigtede mål²²;
- I. der henviser til, at samhørighedspolitikken er en langsigtet investeringspolitik og ikke bør blive førstevalget som kilde til nødfinansiering til at løse enhver udfordring eller uforudset begivenhed, eftersom det undergraver politikken strategiske tilgang; der henviser til, at der bør fastsættes klare regler om brug af samhørighedspolitikken fonde for at sikre både den strukturelle tilgang og behovet for at imødegå uforudsete begivenheder;
- J. der henviser til, at der er et stigende antal fonde og instrumenter spredt under forskellige retlige og strategiske rammer, navnlig genopretnings- og resiliensfaciliteten, som forfølger samhørighedsprioriteter under en anden retlige ramme og leveringsmodel, og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som ikke længere er en del af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene);
- K. der henviser til, at en snigende udhuling af politikken finder sted med fremkomsten af tematiske fonde eller initiativer, der støtter en bestemt sektor eller et bestemt mål, og som er afhængige af bidrag fra samhørighedspolitikken såsom platformen for strategiske teknologier for Europa, forordningen om støtte til produktion af ammunition, genopretningsbistand til samhørighed og til områder i Europa (REACT-EU) og REPowerEU; der henviser til, at det udvander politikken territoriale tilgang;
- L. der henviser til, at en effektiv forvaltning af samhørighedspolitikken fonde er afgørende for at nå regionale og lokale udviklingsmål og opfylde regionale og lokale behov;
- M. der henviser til, at systemet til overvågning af samhørighedspolitikken fonde hovedsageligt er skabt til at påvise fejl, men har ringere kapacitet til at påvise svig;

²² Revisionsretten, særberetning 2/2023, "[Tilpasning af samhørighedspolitikken regler som reaktion på covid-19](#)", 2.2.2023.

- N. der henviser til, at bekæmpelsen af svig bør baseres på et øget og direkte samarbejde mellem Kommissionens tjenestegrene og Den Europæiske Anklagemyndighed; der henviser til, at den manglende klare sondring mellem fejl, uregelmæssigheder og svig i betydelig grad overkomplicerer og tynger forvaltningen og gennemførelsen af samhørighedspolitikken;
- O. der henviser til, at den forsinkede vedtagelse af FFR for 2021-2027, det store antal kriser for nylig samt indførelsen af NextGenerationEU-instrumenter har stået i vejen for, at samhørighedspolitikken kunne gennemføres hurtigt i hele EU, har medført udfordringer for programmering og gennemførelse og har ført til usikkerhed i forbindelse med de planlagte regionale og lokale EU-investeringer;
- P. der henviser til, at eftersom retsgrundlaget for genopretnings- og resiliensfaciliteten er artikel 175 i TEUF, burde medlemsstaterne og Kommissionen have forfulgt målene om økonomisk, social og territorial samhørighed og sikret effektiv koordinering med samhørighedspolitikken;
- Q. der henviser til, at medlemsstaterne ofte har gennemført genopretnings- og resiliensfaciliteten sideløbende med samhørighedspolitikken, oftest uden samordning eller samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, herunder om status over det, der er blevet gennemført; der henviser til, at EU's regioner ofte er mere tilbøjelige og egnede end medlemsstaternes regeringer til at gennemføre sådanne midler;
- R. der henviser til, at den sidste fase i gennemførelsen af FFR 2014-2020 var en særlig stor udfordring, eftersom slutningen af programmeringsperioden, den yderligere finansiering, der er tilført som reaktion på de nylige kriser, herunder gennem NextGenerationEU, og begyndelsen af 2021-2027-programmeringsperioden overlappede hinanden tidsmæssigt og lagde yderligere pres på nationale, regionale og lokale forvaltninger, hvilket sænkede gennemførelses hastigheden og påvirkede deres tilsyns- og revisionskapacitet negativt; der henviser til, at ifølge Revisionsretten kan presset for at bruge store summer inden for en meget kort tidsramme uheldigvis have bidraget til en forøgelse af regelstridige udgifter²³;
- S. der henviser til, at gennemførelsesgraden for samhørighedspolitikken varierer betydeligt mellem medlemsstaterne og mellem finansieringsprogrammerne; der henviser til, at visse medlemsstater og regioner konsekvent har en lav gennemførelsesgrad, hvilket kræver yderligere fokus på effektiviteten i forvaltningen af disse programmer;
- T. der henviser til, at der på trods af de lovgivningsmæssige forbedringer, der blev indført i programmeringsperioden 2014-2020, og forbedringerne i de lovgivningsmæssige rammer for 2021-2027 stadig er en række udfordringer; der henviser til, at politikken har vist sig at være meget kompleks at gennemføre for forvaltningsmyndighederne, for de kompetente lokale og regionale enheder og for de endelige støttemodtagere;
- U. der henviser til, at regler for offentlige indkøb i mange medlemsstater, sammen med yderligere nationale revisioner og kontroller, skaber flere byrder for forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere;

²³ Den Europæiske Revisionsrets [årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet i regnskabsåret 2022](#), 5.10.2023.

- V. der henviser til, at det er meget vigtigt at følge en strategisk tilgang i hele programmeringsperioden, men at det bør være muligt at revurdere og justere tilgangen midtvejs i perioden; der henviser til, at der imidlertid er brug for tilstrækkelig fleksibilitet i samhørighedspolitikens programmering for at håndtere uventede begivenheder i programmeringsperioden;
- W. der henviser til, at finansieringen af samhørighedspolitikken bør være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og den europæiske adfærdskodeks for partnerskab²⁴;
- X. der henviser til, at der er brug for en betydelig styrkelse af principperne om flerniveaustyring og partnerskaber, for at det lokale og regionale plan effektivt kan inddrages i programmeringen, omprogrammeringen og gennemførelsen af EU-fonde;
- Y. der henviser til, at samhørighedspolitikken effektivt har bidraget til at mindske uligheder over årene, men at der, som det fremgår af den 8. samhørighedsrapport, fortsat er visse uligheder mellem medlemsstaterne og i og mellem regionerne, mellem forskellige typer områder (jf. artikel 174 og 349 i TEUF) og i de rigeste byområder; der henviser til, at der også er opstået nye uligheder såsom regionale uligheder inden for innovation;
- Z. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi og øterritorier med status som oversøiske lande og territorier står over for et betydeligt antal strukturelle begrænsninger og er mindre udviklede end de kontinentale regioner i deres medlemsstater; der henviser til, at et stabilt og forudsigeligt reguleringsmiljø er særligt vigtigt for en effektiv forvaltning af samhørighedspolitikens fonde i disse regioner;
- AA. der henviser til, at den grønne og den digitale omstilling bevæger sig med meget forskellige hastigheder i EU og bør forvaltes korrekt for at undgå negativ indvirkning på visse regioner og endnu større forskelle;
- AB. der henviser til, at mens østlige EU-regioner er ved at komme med, er andre regioner, navnlig i det sydlige EU, stagneret; der henviser til, at visse regioner befinder sig i en udviklingsfælde, som er kendetegnet ved lange perioder med langsom eller negativ vækst, lav produktivitet og lav jobskabelse;
- AC. der henviser til, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine har haft særligt store konsekvenser for EU's østlige grænseområder;
- AD. der henviser til, at demografisk aldring i EU som helhed har ført til, at befolkningsandelen i den erhvervsaktive alder er faldende; der henviser til, at unge og uddannede arbejdstagere forlader mange EU-regioner; der henviser til, at navnlig regioner i landdistrikter og i periferien, regioner i den yderste periferi og regioner under industriel omstilling i EU rammes af disse bekymrende demografiske tendenser; der henviser til, at disse tendenser, hvis de ikke håndteres, vil få uønskede langsigtede virkninger for EU;
- AE. der henviser til, at EU's førtiltrædelses- og udvidelsesprocesser forudsætter, at regional

²⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1).

udvikling og samhørighedspolitik spiller en velafvejet og målrettet rolle;

Resultater

1. bemærker, at evalueringer foretaget af medlemsstaterne af resultaterne af samhørighedspolitikens investeringer i 2014-2020 viser, at samhørighedspolitikken generelt skabte positive resultater i de områder, der modtog støtte^{25, 26}; erkender, at sådanne investeringer har bidraget til Europa 2020-strategiens mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
2. glæder sig over samhørighedspolitikens bidrag til forskning og innovation, da den bl.a. har styrket samarbejdet mellem forskningssamfundet og virksomheder og har hjulpet med til at gøre forskning til produkter eller tjenesteydelser, der kan markedsføres; bemærker, at flere end 75 000 virksomheder ved udgangen af 2022 ifølge Kommissionens tal havde samarbejdet med forskningsinstitutioner, og omkring 37 000 havde bragt nye produkter på markedet takket være støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)²⁷; bemærker desuden, at over 72 000 forskere på samme tidspunkt arbejdede i bedre faciliteter²⁸; understreger, at samhørighedspolitikken også har bidraget til at mindske den digitale ulighed mellem regioner ved at støtte udviklingen af informations- og kommunikationsteknologisk infrastruktur i mindre udviklede regioner; glæder sig over, at 7,8 millioner husstande ved udgangen af 2022 som følge heraf havde fået bedre adgang til bredbånd²⁹;
3. peger på, at samhørighedspolitikens støtte også har givet konkrete fordele til tusindvis af SMV'er; understreger, at dette har været et af de områder, der får EFRU-støtte, som har givet de bedste resultater; understreger, at EFRU ved udgangen af 2022 havde støttet over 2,2 millioner virksomheder, hvilket skabte 370 000 arbejdspladser³⁰; bemærker, at evalueringer, der er gennemført i Tjekkiet, Polen, Tyskland, Nederlandene og Østrig, indeholder eksempler på SMV'er, der er blevet mere konkurrencedygtige og innovative, har øget deres produktivitet og har fået bedre adgang til internationale markeder³¹;
4. understreger, at samhørighed også har spillet en væsentlig rolle i forbindelse med omstillingen til en lavemissionsøkonomi; bemærker, at reduktion af energiforbruget i bygninger er et væsentligt element i denne omstilling, og at støtte fra samhørighedspolitikken på dette område allerede har båret frugt; bifalder den omstændighed, at evalueringer foretaget af medlemsstaterne viser, at foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten har været virksomhedsfulde i hele EU³²; bemærker, at EFRU ved udgangen af 2022 f.eks. havde bidraget til at forbedre energieffektiviteten i

²⁵ Kommissionens arbejdsdokument af 30. januar 2023 om sammenfatningen af resultaterne af evalueringerne af de europæiske struktur- og investeringsfondes programmer i programmeringsperioden 2014-2020, ledsagedokument til den sammenfattende rapport for 2022 (SWD(2023)0022).

²⁶ Kommissionens arbejdsdokument af 15. januar 2024 om sammenfatningen af resultaterne af evalueringerne af de europæiske struktur- og investeringsfondes programmer i programmeringsperioden 2014-2020, ledsagedokument til den sammenfattende rapport for 2023 (SWD(2024)0002).

²⁷ Kommissionens rapport af 15. januar 2024 med titlen "Europæiske struktur- og investeringsfonde – Sammenfattende rapport for 2023 om de årlige gennemførelsesrapporter for gennemførelsesperioden 2014-2020" (COM(2024)0006),

²⁸ Europa-Kommissionen, "[Key achievements of Regional Policy 2014-2020](#)", pr. 20.2.2024.

²⁹ Idem.

³⁰ Idem.

³¹ SWD(2023)0022.

³² Idem.

550 000 husstande; understreger, at der er evidens for, at samhørighedspolitikken har støttet investeringer i flere forskellige kulregioner, der bidrog til dekarboniseringen; bemærker, at foranstaltninger i Asturien, Spanien, har fokuseret på unges og kvinders beskæftigelse i landdistrikter med det formål at tilskynde til iværksætteri og social inklusion; bemærker desuden, at støtten fra samhørighedspolitikens fonde i Bulgarien, i Yugoiztochen-regionen, har været målrettet energieffektivitet, modernisering af SMV'er og fremme af udviklingen af færdigheder³³; erkender, at foranstaltninger inden for produktion af vedvarende energi har øget produktionskapaciteten inden for vedvarende energi i EU med 6 000 MW ved udgangen af 2022, med et mål om 8 700 MW ved udgangen af 2023³⁴; bemærker, at der er rapporteret om positive resultater på dette område i f.eks. Estland og nogle franske regioner³⁵;

5. understreger, at evalueringer af foranstaltninger inden for tilpasning til klimaændringer og risikoforebyggelse viser, at der er behov for samarbejde over grænserne, for at foranstaltninger, der finansieres af samhørighedspolitikken, kan gøres reelt effektive; understreger, at nogle lande allerede har truffet fælles foranstaltninger til risikoforebyggelse og civilbeskyttelse, og bemærker, at et sådant samarbejde har fundet sted mellem Italien og Frankrig, Tjekkiet og Polen samt Italien og Østrig³⁶; understreger, at med hensyn til klimaændringer er 29 millioner mennesker takket være samhørighedsinvesteringer nu mindre udsat for oversvømmelser³⁷;
6. bemærker, at samhørighedsstøtte fra EFRU og Samhørighedsfonden også har gjort det muligt at øge antallet af personer, der nyder godt af bedre vandforsyning (8,3 millioner personer ved udgangen af 2022³⁸) og en bedre forvaltning af kommunens affald; bemærker, at flertallet af de personer (70 %), der er tiltænkt støtte fra foranstaltninger til forbedring af vandforsyningen, lever i Italien, Rumænien, Grækenland, Portugal, Bulgarien og Tjekkiet; bemærker desuden, at samhørighedsfinansierede projekter i Frankrig og Belgien har bidraget til at styrke den cirkulære økonomi³⁹;
7. understreger, at energi- og transportnetværk har modtaget betydelige investeringer fra EFRU og Samhørighedsfonden; bemærker, at selv om virkningen af denne type infrastrukturprojekter først kan vurderes ordentligt på lang sigt, har nogle af investeringerne i vej- og jernbaneinfrastruktur – i henhold til evalueringer gennemført i Polen og Tjekkiet – allerede ført til færre trafikulykker på vejene, reducerede rejsetider og mindre forurening⁴⁰; glæder sig over, at moderniseringen af sporvognslinjer i Slovakiet har forbedret forbindelserne, reduceret rejsetiderne, forbedret sikkerheden og bidraget til at reducere støj og vibrationer⁴¹; bemærker, at de finansierede naturgasprojekter i medlemsstater som Polen og Bulgarien derudover har bidraget til det

³³ Studie – forskning for Regionaludviklingsudvalget, "[Cohesion Policy in EU Coal Regions](#)", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker, Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, 14.2.2023.

³⁴ Europa-Kommissionen, "[Key achievements of Regional Policy 2014-2020](#)", pr. 20.2.2024.

³⁵ SWD(2023)0022.

³⁶ SWD(2023)0022, s. 13.

³⁷ Europa-Kommissionen: "[Cohesion Open Data Platform – Theme: Climate Change Adaptation & Risk Prevention – Funding Period: 2014-2020](#)", pr. 20.2.2024.

³⁸ Europa-Kommissionen, "[Cohesion Open Data Platform – Theme: Environment Protection & Resource Efficiency – Funding Period: 2014-2020](#)", pr. 20.2.2024.

³⁹ SWD(2023)0022, s. 14.

⁴⁰ Idem.

⁴¹ SWD(2024)0002, s. 9.

strategiske mål om diversificering af staternes energiforsyning⁴²; bifalder den omstændighed, at den græsk-bulgarske gassamkøringslinje i Bulgarien, støttet af EFRU, kom i drift i oktober 2022 og bidrager til EU's strategiske mål om autonomi inden for energiforsyning og diversificering af kilder⁴³;

8. anerkender, at samhørighed, navnlig gennem Den Europæiske Socialfond og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, har støttet vellykket beskæftigelse, social inklusion og foranstaltninger inden for uddannelse og erhvervsuddannelse; understreger, at 6,8 millioner personer havde fundet arbejde ved udgangen af 2022 takket være foranstaltninger, der støttes af Den Europæiske Socialfond og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, og at 10,2 millioner personer havde opnået en kvalifikation⁴⁴;
9. understreger, at evalueringer fra medlemsstater såsom Italien, Tyskland, Polen og Irland har vist, at personer, og navnlig unge, der har deltaget i undervisningsaktiviteter, lærlinge- og praktikforløb, som er støttet af samhørighedspolitikens fonde, i væsentlig grad har forøget deres chancer for at finde arbejde⁴⁵; bemærker, at Polen og Irland opnåede gode resultater med projekter målrettet langtidsledige; bemærker også, at en evaluering⁴⁶ af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet 2014-2020, der blev gennemført i Ungarn, konkluderede, at programmet havde bidraget væsentligt til sandsynligheden for, at deltagere ville være i arbejde inden for kort tid, men at denne virkning med tiden blev mindre; understreger, at konklusionen i en anden evaluering⁴⁷ fra Ungarn var, at støtteordninger for integration på arbejdsmarkedet, som var finansieret gennem ESF, havde en positiv og konkret indvirkning på, om deltagerne kom i beskæftigelse; bemærker, at en evaluering af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, gennemført i Sverige⁴⁸, fandt overordnede positive virkninger på beskæftigelsen for deltagere, navnlig dem, som havde en udenlandsk baggrund; understreger, at undervisningsforanstaltninger både for elever og undervisere har haft en positiv virkning på andelen af elever, der forlader skolesystemet meget tidligt, f.eks. i Tyskland, Portugal og Spanien⁴⁹;
10. bemærker, at ESF har hjulpet iværksættere med at lancere nye virksomheder og har leveret undervisning, således at virksomheder bedre kan tilpasse sig ændringer i markedet; understreger, at ESF-programmet⁵⁰ i Thüringen, Tyskland, som var øremærket til styrkelse af iværksætteri, blandt andre projekter har støttet et Thüringen-center for nystartede virksomheder og iværksætteri; anerkender, at centret ved udgangen

⁴² SWD(2023)0022, s. 14.

⁴³ Europa-Kommissionen, "[Annual Activity Report 2022 – Directorate-General Regional and Urban Policy](#)", 20.6.2023.

⁴⁴ COM(2024)0006, s. 14.

⁴⁵ SWD(2023)0022, s. 15.

⁴⁶ Equinox Consulting, "[Az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés – eredményeinek értékelése](#) (Evaluation of the Territorial and settlement development OP 2014-2020 in Hungary)", 2018.

⁴⁷ Kopint-Tárki, rapport udarbejdet for Ungarns ministerium for innovation og teknologi, "[Assessment of labour market integration support schemes – Framework contract for the performance of assessments of development programmes co-financed by the Funds under the EU's Cohesion Policy, in 9 parts – Part III: Assessment of impact on labour market and social outcomes](#)", 15.1.2021.

⁴⁸ Wolf-Watz, O., og Öhlin, J., "[Evaluation of the YEI, 2018](#)", december 2018.

⁴⁹ SWD(2023)0022, s. 16.

⁵⁰ SÖSTRA – Institut für sozialökonomische Strukturanalysen, "[Übergreifende Programmevaluierung der Förderung durch den Europäischen Sozialfonds \(ESF\) im Freistaat Thüringen in der Förderperiode 2014 bis 2020 – Abschlussbericht](#) (Cross-sectoral program evaluation of funding by the European Social Fund (ESF) in the Free State of Thuringia in the funding period 2014 to 2020 – final report)", 2020.

af 2021 havde hjulpet i nærheden af 2 900 personer med at starte en ny virksomhed i regionen; bemærker, at flygtninge og migranter, der ankom til Luxembourg, fik adgang til et særligt iværksætterprogram med støtte fra ESF⁵¹;

11. understreger, at samhørighedspolitikken finansielle støtte til projekter i sundhedssektoren, hovedsagelig gennem ESF- og EFRU-investeringer, har givet 58,3 millioner personer adgang til bedre sundhedstjenester i hele EU ved udgangen af 2022⁵²; understreger, at samhørighedsfinansierede projekter i f.eks. Litauen er lykkedes med at mindske risikoen for hjerte-kar-sygdomme og selvmordsraten⁵³;
12. bifalder samhørighedspolitikken bidrag til territorielt samarbejde; bemærker, at dette specifikke mål for EFRU har bidraget til finansiering af grænseoverskridende og tværregionale projekter på områder såsom forskning, udvikling og innovation og miljøet; understreger, at hovedparten af disse samarbejdsprojekter – i henhold til Kommissionens rapporter – uden denne specifikke samhørighedsstøtte ikke ville have fundet sted; understreger, at over 40 000 virksomheder ved udgangen af 2022 havde deltaget i grænseoverskridende transnationale eller tværregionale forskningsprojekter, og at omkring 178 000 personer havde haft fordel af grænseoverskridende mobilitetsinitiativer⁵⁴; påpeger, at der, ifølge nye evalueringer samlet af Kommissionen, er eksempler på vellykket samarbejde om tematiske spørgsmål såsom informations- og kommunikationsteknologiske projekter inden for intelligente byer i Grækenland og Cypern⁵⁵; bemærker desuden, at Botnia-Atlantica-programmet (Sverige, Finland og Norge) har øget kendskabet til hav- og kystbeskyttelse⁵⁶; understreger, at effektevalueringen af Interregprogrammet for Centraleuropa 2014-2020⁵⁷, der omfatter Østrig, Kroatien, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Italien, Polen, Slovakiet og Slovenien, viste, at det ved udgangen af 2021 havde haft positive resultater inden for innovation, lavemissionsøkonomi, miljø, kultur og transport; glæder sig over, at Interregprogrammet for Rumænien og Serbien også bidrog til styrkelse af begge landes samarbejde på alle relevante områder⁵⁸, og at programmet for Kroatien og Serbien har støttet produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder og øget energieffektiviteten⁵⁹; henleder opmærksomheden på de positive resultater af Interregprogrammet for Sverige, Danmark og Norge med hensyn til grøn økonomi⁶⁰;
13. bifalder samhørighedspolitikken reaktion på de seneste kriser; bemærker, at der blev vedtaget over 300 CCRII- og CRII+-programændringer, hvilket førte til omdirigering af fondsmidler for et beløb på næsten 28 mia. EUR⁶¹ til bekæmpelse af følgerne af covid-19-krisen; understreger, at 13 mia. EUR blev omdirigeret til ydelse af erhvervsstøtte til

⁵¹ Touchpoints ASBL, "[2020 Annual Report](#)", 1.6.2021.

⁵² Europa-Kommissionen, "[Cohesion Open Data Platform – Theme: Social Inclusion – Funding Period: 2014-2020](#)", pr. 20.2.2024.

⁵³ SWD(2023)0022, s. 17.

⁵⁴ Europa-Kommissionen, "[Cohesion Open Data Platform – Fund: ERDF – Funding Period: 2014-2020](#)", pr. 20.2.2024.

⁵⁵ SWD(2024)0002, s. 15.

⁵⁶ SWD(2024)0002, s. 15.

⁵⁷ Civitta International og Vienna Institute for International Economic Studies, "[Impact Evaluation Report for the Impact Evaluation of the Interreg CENTRAL EUROPE Programme – Phase 1](#)", februar 2022.

⁵⁸ SWD(2023)0022, s. 20.

⁵⁹ SWD(2024)0002, s. 15.

⁶⁰ SWD(2023)0022, s. 20.

⁶¹ Europa-Kommissionen, "[Coronavirus Dashboard: EU cohesion policy response to the crisis](#)", 18.10.2023.

de virksomheder, der blev hårdest ramt af covid-19-krisen⁶²; bemærker, at der hidtil kun er gennemført nogle få evalueringer på dette område; bemærker dog, at de finansierede foranstaltninger i Nederlandene, Malta og Frankrig (Grand Est) ifølge tilgængelige evalueringer⁶³ ansås for at være relevante for befolkningens og virksomhedernes behov; bemærker desuden, at der er evidens for, at EFRU-virksomhedsstøtte i Ungarn, som var blevet mulig på grund af denne fleksibilitet, havde en positiv indvirkning i virksomhederne i målgruppen⁶⁴; bemærker, at Kommissionens foreløbige evaluering⁶⁵ af støtten fra ESF og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede under CRII og CRII+ også hovedsagelig var positiv; understreger, at CRII og CRII+ nåede målene i de fleste medlemsstater, fordi de brugte denne finansieringsfleksibilitet til en effektiv omfordeling af resterende ressourcer til finansiering af kortsigtede arbejdsordninger, sociale inklusionsforanstaltninger og staternes sundhedssystemer – afhængigt af den nationale kontekst; understreger, at regeringerne, takket være CRII og CRII+, også var i stand til at opretholde deres niveau for tildeling af kontrakter og udgifter i denne vanskelige periode; bemærker, at REACT-EU-støtten havde fokus på genopretningsforanstaltninger drevet af fremtidsorienterede prioriteter såsom den grønne og den digitale omstilling; bemærker, at et eksempel på en sådan støtte er projektet "Green Change Zealand", der hjalp 20 SMV'er i Danmark med at reducere deres energi- og materialeforbrug gennem grønne omstillingsplaner;

Den fremtidige samhørighedspolitik

Almindelige principper

14. insisterer på, at samhørighedspolitikken på grund af sit regionale fokus og sin stedbaserede tilgang, strategiske planlægning og effektive gennemførelsesmodel fortsat bør være EU's vigtigste investeringsinstrument til at mindske uligheder, sikre økonomisk, social og territorial samhørighed og stimulere regional og lokal bæredygtig vækst, og at den fortsat bør være en vigtig bidrager til at støtte en socialt retfærdig omstilling og genopretningen efter symmetriske og asymmetriske chok og bekæmpelse af klimaændringer;
15. beklager reduktionen i den del af FFR 2021-2027, der er afsat til samhørighed, sammenlignet med den foregående programmeringsperiode; minder om, at covid-19-pandemien og Ruslands angrebskrig mod Ukraine har skabt nye forskelle mellem regionerne; mener, at der skal ske en reel forhøjelse af det samlede samhørighedsbudget og i den andel af politikken, der vedrører FFR, i forhold til programmeringsperioden 2021-2027;
16. mener, at samhørighedsinvesteringer fortsat bør være under delt forvaltning, hvad angår programmering og gennemførelse, for at kunne imødekomme behovene i medlemsstater, regioner, byområder, landdistrikter og fjerntliggende områder; anerkender, at fælles programmering, medfinansiering, medansvar og medejerskab er de mest effektive metoder til en vellykket gennemførelse af en langsigtet EU-

⁶² Idem.

⁶³ SWD(2024)0002, s. 16.

⁶⁴ SWD(2023)0022, s. 18.

⁶⁵ Kommissionens arbejdsdokument af 14.7.2023 med titlen "Preliminary evaluation of the support provided by ESF and FEAD under the Coronavirus Response Investment Initiatives (CRII and CRII+)" (SWD(2023)0249).

- investeringspolitik og EU-finansierede projekter;
17. understreger, at fremkomsten af budgetstøtteinstrumenter baseret på direkte forvaltning og med en mere enkel leveringsmodel kan føre til en renationalisering af samhørighedspolitikken og bringe et af dens grundlæggende principper i fare, nemlig forvaltning på flere myndighedsniveauer; er derfor modstander mod enhver renationalisering af samhørighedspolitikken;
 18. fastholder, at alle EU-regioner fortsat bør være støtteberettigede under samhørighedspolitikken; understreger, at dette er den eneste måde, hvorpå man kan tackle regionale udfordringer med henblik på at opnå et mere afbalanceret udviklingsmønster i hele EU og tackle unikke regionale udviklingsproblemer lokalt;
 19. understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik, i fuld overensstemmelse med artikel 174 i TEUF, fortsat skal sætte særligt fokus på de regioner, der lider af alvorlige naturbetingede og demografiske ulemper af permanent art såsom meget tyndt befolkede områder, ømråder, bjergområder og grænseoverskridende områder; bemærker i denne henseende, at EU har udarbejdet en dagsorden for byerne og en dagsorden for landdistrikterne og forventes også at offentliggøre en dagsorden for øsamfund;
 20. opfordrer Rådet til at ophæve blokeringen og påbegynde sit arbejde med den europæiske grænseoverskridende mekanisme;
 21. understreger, at det er vigtigt at anvende artikel 349 i TEUF i alle EU-politikker med det formål at nå de mål, der er fastsat heri; minder om den afgørende rolle, som samhørighedspolitikken spiller i regionerne i den yderste periferi; fremhæver betydningen af at udforme og ajourføre skræddersyede programmer og foranstaltninger for disse regioner, da størstedelen af regionerne i den yderste periferi stadig er blandt de mindre udviklede regioner eller bør behandles som sådan; opfordrer Kommissionen til at sikre høje medfinansieringssatser, især for regionerne i den yderste periferi, ved at udpege alle disse regioner som mindre udviklede regioner i denne henseende;
 22. understreger, at der bør kompenseres for uforholdsmæssige byrder såsom de iboende strukturelle ulemper, som alle grænseregioner står over for, med en særskilt ordning for regionalstøtte, som udformes specifikt til grænseregioner; kræver, at 0,26 % af EU's budget for samhørighedspolitikken øremærkes til udvikling af grænseregioner ("grænselandsmilliarden") ved begyndelsen af hver ny programmeringsperiode fra og med perioden 2028-2034;
 23. mener, at kriteriet om "ikke at gøre væsentlig skade" skal forhindre miljøskadelige foranstaltninger for at nå målet om et kulstofneutralt Europa senest i 2050; opfordrer Kommissionen til i de kommende retlige rammer for samhørighedspolitikken efter 2027 at indføre strenge kriterier, hvor der sigtes mod at styrke anvendelsen af princippet om ikke at gøre væsentlig skade; opfordrer desuden til som minimum at opretholde samme niveau af klimarelaterede udgifter inden for den nye ramme for at nå klimamålene i Parisaftalen og i overensstemmelse med FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og den europæiske grønne pagt;
 24. understreger, at hovedformålet med EU's samhørighedspolitik er at mindske forskellene mellem medlemsstaterne og især mellem og i regioner i medlemsstaterne; understreger, at budgettet for samhørighedspolitikken primært bør anvendes til målene for

samhørighedspolitikken og ikke til nye instrumenter og programmer uden for samhørighedspolitikken, hverken inden for eller uden for FFR, herunder frivillige overførsler;

25. anerkender behovet for indbygget krisefleksibilitet; foreslår at oprette en central øremærket linje, som lokale og regionale myndigheder kan trække på, når de sætter ind i relation til nye prioriteter; understreger imidlertid, at omlægningen af samhørighedsmidler ikke bør ske som følge af nye lovgivningsinitiativer fra Kommissionens side, men i stedet bør indledes af en forvaltningsmyndighed i en bottom-up-proces, efter obligatoriske høringer med regionale og lokale myndigheder og med passende inddragelse af civilsamfundet i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om fælles bestemmelser og den europæiske adfærdskodeks for partnerskab; understreger, at dette ikke vil undergrave politikken flerårige orientering, men vil bidrage til den bedst mulige tilpasning heraf til de meget omskiftelige tider, verden lever i;
26. beklager, at forsinkelser i FFR-forhandlingerne medførte betydelige forsinkelser i programmeringsperioden 2021-2027, hvilket er gået ud over støttemodtagere og navnlig forvaltningsmyndigheder, der har haft en enorm opgave i at skulle håndtere både færdiggørelsen af 2014-2020-finansieringsperioden og opstarten af den indeværende finansieringsperiode; opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere, om det juridisk er muligt at oprette to særskilte dele i forordningen om fælles bestemmelser, nemlig den indholdsrelaterede del (politisk) og den FFR-relaterede del (finansielle ressourcer) for programmeringsperioden efter 2027; mener, at den indholdsrelaterede del bør forhandles og afsluttes før den FFR-relaterede del for at gøre det muligt for forvaltningsmyndighederne at begynde deres forberedelser i ordentlig tid – med henblik på at sikre princippet om reelt partnerskab og en effektiv brug af samhørighedspolitikken instrumenter;
27. påpeger, at eksistensen af flere fonde med samhørighedsmål, undertiden med overlappende prioriteter, kan hindre en effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken; opfordrer til en klar afgrænsning og til tilpasning og komplementaritet mellem samhørighedspolitikken og andre instrumenter for at undgå overlappinger og konkurrence mellem EU-instrumenter; fastholder, at det er nødvendigt at fremme sådan komplementaritet ved at styrke muligheden for at finansiere fælles projekter;
28. henleder opmærksomheden på de lokale, regionale og nationale myndigheders vanskeligheder med at rekruttere kvalificeret arbejdskraft til at gennemføre, forvalte og revidere samhørighedspolitikken midler som en af årsagerne til forsinkelser i gennemførelsen af disse midler; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at træffe foranstaltninger til at uddanne og ansætte specialiseret personale til at optimere gennemførelsen, forvaltningen og revisionen af EU-midler i fremtiden med henblik på at gøre disse midler så effektive og virkningsfulde som muligt;
29. bemærker, at der, som påvist af analyser af samhørighedspolitikken fondes resultater, herunder analyser fra Revisionsretten, er plads til forbedring af effektiviteten af samhørighedspolitikken foranstaltninger til gennemførelse af EU's overordnede prioriteter og territoriale udfordringer som f.eks. konkurrenceevne eller grøn omstilling af økonomien; mener, at det derfor vil være afgørende med en bredere reaktion, der

involverer flere EU-politikker, og en effektiv målretning af fonde for at bekæmpe geografisk betinget utilfredshed;

30. mener, at det lovgivningsmæssige forslag om den fremtidige samhørighedspolitik kun bør frigives, hvis der i forslaget er taget højde for resultaterne af en større høringsindsats og en EU-dækkende afholdelse af lokale arrangementer og formater, der samler alle forvaltningsniveauer og alle andre interessenter;
31. understreger behovet for en omfattende evaluering af virkningerne af ESI-fondene i medlemsstaterne og i de støttemodtagende regioner og kommuner, som ikke blot fokuserer på omfanget af gennemførelsen af de tildelte midler, men snarere på investeringernes transformerende karakter og virkning på økonomien og beskæftigelsen i området;
32. bemærker, at de lovgivningsmæssige rammer for 2021-2027 allerede har indført foranstaltninger til forenkling af gennemførelsen og forvaltningen af samhørighedspolitikken; påpeger, at selv om der er sket reelle fremskridt, er man fortsat langt fra at forenkle procedurene for de endelige støttemodtagere og sikre retssikkerhed for forvaltningsmyndighederne; understreger, at overlappende kontroller og revisioner af midlerne bør undgås; understreger, at yderligere forenkling også bør bane vej for et accelereret gennemførelses- og absorptionstempo;
33. understreger derfor, at forenkling bør være en central drivkraft bag den fremtidige samhørighedspolitik; mener, at det er nødvendigt at strømline offentlige udbudsprocedurer, forbedre sammenhængen mellem samhørighedspolitikken og statsstøttereglerne, øge brugen af forenklede omkostningsmuligheder, gennemføre princippet om én enkelt revision og udpege "centrale kontaktpunkter" for potentielle støttemodtagere; mener, at anvendelsen af ekstrapoleringsreglerne i forbindelse med fejlsatsen skaber en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for forvaltningsmyndighederne, og anmoder Kommissionen om at overveje at revidere disse regler; opfordrer medlemsstaterne til at undgå overregulering for at sikre retssikkerhed for støttemodtagerne;
34. mener, at yderligere strømlining af arkitekturen i EU's finansieringsinstrumenter bør omfatte Samhørighedsfonden, EFRU, ESF+ og Fonden for Retfærdig Omstilling og eventuelt udvides til ELFUL, da den bør være omfattet af forordningen om fælles bestemmelser; anerkender, at en sådan strømlining vil forenkle programmeringen og gennemførelsen af politikken yderligere, forbedre dens synlighed og effektivitet og forbedre støttemodtagernes adgang til finansiering; fremhæver betydningen af at strømline de specifikke forordninger for de enkelte fonde for at minimere forsinkelserne i gennemførelsen og kompleksiteten i programmeringen; bemærker, at enhver strømlining af midler bør fastholde deres tematiske orientering og finansieringsstrømmene til de respektive politiske områder;
35. anerkender, at den resultatramme, der blev indført i 2014-2020-perioden, var et forsøg på at forbedre politikens resultatorientering; efterlyser i den henseende en grundig modernisering af gennemførelsesmodellen – en omlægning fra en aktivitet-til-betaling-cyklus til en resultatbaseret gennemførelse, baseret på konkrete milepæle, der sammen med koblinger til lokale og regionale, vækstfremmende reformer understreger det grundlæggende i samhørighedspolitikken; understreger, at en resultatbaseret tilgang

ikke vil fungere, medmindre det regionale og lokale niveau har indflydelse på definitionen af de mål, som politikens succes vil blive målt op imod;

36. peger på, at en sådan omlægning til en resultatbaseret gennemførelse ikke må undergrave gennemsigtigheden, ansvarligheden og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; bemærker, at revisions- og kontrolsystemerne ikke desto mindre bør tilpasses til de resultatbaserede rammer;
37. opfordrer til mere udbredt anvendelse af digitale teknologier og løsninger i medlemsstaterne til at forenkle gennemførelsen, overvågningen og rapporteringen og dermed bidrage til en mere effektiv forvaltning og mindre fysisk dokumentation.
38. bemærker, at offentlige midler fra skatteyderne ikke må misbruges; anmoder Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale myndigheder om at anvende og styrke eksisterende mekanismer til at opdage og bekæmpe uregelmæssigheder, svig og korruption i samhørighedspolitikens finansiering;
39. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle medlemsstater har en effektiv mekanisme til indberetning af uregelmæssigheder i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1970⁶⁶; anbefaler, at uregelmæssigheder først klassificeres som afsluttede i systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), når de manglende beløb også er inddrevet på nationalt plan, og ikke blot efter at de uregelmæssige beløb er returneret til Kommissionen; anbefaler, at medlemsstaterne, ved hjælp af data mining-redskaber som Arachne, sikrer, at data i den officielle rapport om uregelmæssigheder og svig i IMS krydstjekkes med dataene for de godkendte projekter;
40. opfordrer Kommissionen til at forbedre koordineringen af de beføjelser, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) har til at undersøge uregelmæssigheder og svig i forbindelse med samhørighedspolitikens midler;
41. opfordrer de resterende medlemsstater til at deltage i EPPO's arbejde med henblik på at styrke bekæmpelsen af korruption og misbrug af EU-midler;
42. støtter på det kraftigste gennemførelsen af konditionalitet, hvad retsstatsprincippet angår, i alle medlemsstater; forventer derfor, at Kommissionen fuldt ud tager højde for aspekter af retsstatsprincippet, når den godkender partnerskabsaftaler og samhørighedspolitikens programmer, således at de er i fuld overensstemmelse med grundforudsætningerne om effektiv anvendelse og gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder som beskrevet i bilag III til forordningen om fælles bestemmelser; forventer desuden, at Kommissionen ikke godkender eventuelle partnerskabsaftaler eller -programmer, før der gennem en indgående analyse med hensyn til disse specifikke aspekter er garanteret en høj grad af sikkerhed for, at der ikke forekommer risici;
43. gentager vigtigheden af garantier, som vil forhindre urimelig sanktionering af

⁶⁶Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1970 af 8. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 med særlige bestemmelser om indberetning af uregelmæssigheder i forbindelse med Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EUT L 293 af 10.11.2015, s. 1).

støttemodtagere i lande, der kan gøres til genstand for aktiveringen af retsstatsmekanismen; anmoder Kommissionen om at overveje kanaler, hvorigennem den kan levere støtten til de endelige støttemodtagere;

44. understreger, at samhørighedspolitikken skal tilpasses bedre til de udfordringer, som den grønne, den digitale og den industrielle omstilling udgør, og de sociale konsekvenser, de medfører, for at forblive relevant og nå de målsætninger, der er fastsat i traktaterne; mener, at det til dette formål er vigtigt at tage ved lære ikke blot af 2014-2020-finansieringsperioden, men også af instrumenter såsom genopretnings- og resiliensfaciliteten, med henblik på at håndtere de socioøkonomiske udfordringer i forbindelse med nylige kriser og yde tilstrækkelig støtte til ugunstigt stillede områder og samfund;
45. opfordrer Kommissionen til, i forordningerne for samhørighedspolitikken efter 2027, fortsat at fremhæve betydningen af at håndtere modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, tab af biodiversitet og miljøbeskyttelse, herunder bedre vand- og affaldshåndtering, ressource- og energieffektivitet, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og -styring; mener i den sammenhæng, at klimamainstreaming og klimasikringsmekanismer bør være en integreret del af programmeringen og gennemførelsen, navnlig projektudvælgelse; minder desuden Kommissionen om, at passende støtte, især til lokale og regionale myndigheder, med henblik på at håndtere de socioøkonomiske udfordringer i forbindelse med nylige kriser og yde bistand til ugunstigt stillede områder og samfund, bør være et vigtigt aspekt af gennemførelsen af midlerne;
46. understreger vigtigheden af mere bæredygtige mobilitetsløsninger i alle EU-territorierne såsom TEN-T-politikken (det transeuropæiske transportnet); mener, at intelligente og bæredygtige mobilitetsløsninger bør prioriteres til EU-finansiering;
47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bestræbe sig på at sikre, at alle regioner i EU har adgang til højhastighedsbredbånd, således at de har lige vilkår med hensyn til at opnå den digitale omstilling;
48. understreger behovet for at tilskynde til inddragelse af den private sektor sammen med den offentlige sektor i investeringer i bæredygtig udvikling; understreger i denne forbindelse den rolle, som SMV'er kan spille for innovation; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til at øge SMV'ernes udbredelse af markedsklare innovationer;
49. opfordrer til bedre adgang til finansiering for lokale og regionale myndigheder og for grænseregioner og mindre udviklede regioner for at fremme investeringer i den lokale og regionale energiomstilling, herunder energieffektivitet, decentraliseret fordeling af energi og stærkt fokus på vedvarende energi og en bæredygtig cirkulær økonomi;
50. er – i betragtning af de strukturelle ændringer, der er koblet til den dobbelte omstilling, den grønne og den digitale, og omstillingens ulige økonomiske og sociale virkninger i EU's regioner – overbevist om, at princippet om retfærdig omstilling, hvor intet territorium og ingen borger lades i stikken, bør være styrende for samhørighedspolitikkenes næste programmeringsperiode;
51. anerkender vigtigheden af at lægge særlig vægt på de regioner, der er berørt af den

industrielle omstilling; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens bestræbelser på at løse dette problem med Fonden for Retfærdig Omstilling, den første søjle i mekanismen for retfærdig omstilling; opfordrer Kommissionen til at drage læring af gennemførelsen af denne fond og yderligere præcisere dens mål;

52. opfordrer til fortsat finansiering til den retfærdige omstilling, som bør integreres fuldt ud i forordningen om fælles bestemmelser og tildeles tilstrækkelige finansielle midler for programmeringsperioden efter 2027, og til anvendelse af principperne om delt forvaltning og partnerskab; er af den opfattelse, at denne udvidelse af Fonden for Retfærdig Omstilling bør fokusere på den relevante fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS), tage hensyn til regionale særegenheder, have et bredere anvendelsesområde end den nuværende Fond for Retfærdig Omstilling og udformes på en sådan måde, at der er mulighed for hurtige svar på nye udfordringer på tværs af forskellige sektorer og industrier; opfordrer til, at der med hensyn til denne nye finansieringskilde skelnes mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer; understreger, at en del af finansieringen bør øremærkes til socialt retfærdig omstilling og til at mindske Unionens CO₂-aftryk;
53. opfordrer til, at der fastholdes et særligt politisk mål om at bekæmpe sociale uligheder, da den regionale konvergens er aftaget, og der har vist sig nye drivkræfter bag uligheder;
54. understreger den afgørende rolle, som samhørighedsinvesteringer i offentlige tilbud af høj kvalitet spiller for opbygning af social robusthed og for at overkomme økonomiske, sundhedsmæssige og samfundsmæssige kriser;
55. påpeger, at støtte under samhørighedspolitikken omfatter integration og inklusion af mere end 3 millioner borgere, der er i risiko for social udstødelse, herunder navnlig bistand til 600 000 borgere fra marginaliserede grupper såsom romaer, der lever i mindre udviklede EU-regioner; beklager den manglende vilje hos lokale myndigheder i visse medlemsstater til at anvende midler fra samhørighedspolitikken effektivt til at sikre, at disse borgere har adgang til tjenester af høj kvalitet, bl.a. med hensyn til vand og anstændige levevilkår; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at afhjælpe de mest presserende af disse problemer og dermed bidrage væsentligt til at mindske regionale forskelle;
56. henleder opmærksomheden på den vanskelige situation i de regioner, der deler en grænse med Rusland og Belarus efter suspensionen af samarbejdet som følge af den russiske angrebskrig mod Ukraine; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med de berørte medlemsstater for at finde bæredygtige løsninger med henblik på at tackle de sociale og økonomiske udfordringer i disse regioner;
57. understreger den flerdimensionelle karakter af udviklingen af landdistrikterne, som rækker ud over landbruget i sig selv; bemærker, at kun 11,5 % af befolkningen i landdistrikterne arbejder inden for landbrugs-, skovbrugs- og fiskerisektorerne;
58. minder om, at ELFUL på nuværende tidspunkt er knyttet til rammerne for samhørighedspolitikken, og at den i højere grad bør kædes sammen med forordningen om fælles bestemmelser, som er nødvendig for at udvikle landdistrikterne fuldt ud; understreger, at det er nødvendigt yderligere at strømline fondene, herunder ELFUL, inden for regionaludvikling, eftersom det vil kunne sikre opnåelse af synergieffekter og

stærkere partnerskaber mellem byer og landdistrikter med henblik på andre investeringer end landbrugsinvesteringer i landdistrikterne; fastholder, at ELFUL bør forvaltes på regionalt plan eller med betydelig regional og lokal deltagelse og i højere grad end tidligere lægge vægt på strukturpolitiske foranstaltninger i tyndt befolkede områder;

59. insisterer på, at det er nødvendigt at gennemføre en proofingmekanisme for landdistrikterne med henblik på vurdering af indvirkningen af EU's lovgivningsinitiativer på landdistrikterne;
60. påpeger, at enhver fremtidig udvidelse af EU vil få konsekvenser for samhørigheden i Unionen; påpeger, at det sandsynligvis vil påvirke den aktuelle klassificering af de forskellige regioner, fordi det gennemsnitlige BNP pr. indbygger vil falde betydeligt som følge af den statistiske effekt;
61. opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en detaljeret vurdering, inden den foreslår en ny forordning for samhørighedspolitikken efter 2027, så den er rustet til fortsat at støtte alle regioner, og således at eventuelle negative konsekvenser for regionerne, forårsaget af en statistisk effekt på samhørighedspolitikken støtteberettigelse, kan håndteres behørigt; opfordrer derudover Kommissionen til i sin vurdering at medtage et skøn over de yderligere behov for grænseoverskridende samarbejde, som en udvidelse vil kunne medføre; opfordrer til en samordning og et struktureret samarbejde mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet om disse spørgsmål forud for offentliggørelsen af et nyt lovforslag; mener, at samhørighedspolitikken bør være udvidelsesklar senest i 2030;
62. understreger, at samhørighedspolitikken eksisterende budget har fokus på at opnå konvergens; understreger, at samhørighedspolitikken budget, med hensyn til Ukraine, ikke kan og ikke må kanalisere midler til det forventede behov for genopbygningsfinansiering; understreger, at alle genopbygningsmål bør nås gennem andre finansieringsmekanismer, uden for FFR's anvendelsesområde, gennem direkte budgetbidrag fra medlemsstaterne, den private sektor og eksterne ressourcer;
63. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for, at medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders offentlige udgifter under ESI-fondene ikke bør betragtes som nationale eller tilsvarende strukturelle udgifter i henhold til definitionen i de nye regler for økonomisk styring, navnlig hvis de ikke afviger fra opfyldelsen af Parisaftalens mål;
64. understreger behovet for at forbedre forholdet mellem samhørighedspolitikken og EU's økonomiske forvaltning og herved undgå en sanktionsorienteret tilgang; understreger, at det europæiske semester bør være i overensstemmelse med samhørighedspolitikken mål som fastsat i artikel 174 og 175 i TEUF og den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer til regionernes deltagelse i gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger og til en stærkere territorial tilgang; opfordrer til at tage begrebet makroøkonomisk konditionalitet op til fornyet overvejelse og til eventuelt at erstatte dette begreb med nye former for konditionalitet, som skal undersøges, og som bedre afspejler fremtidens nye udfordringer;
65. minder om princippet om "ikke at skade samhørigheden", der blev indført ved den 8. samhørighedsrapport, og som betyder, at ingen foranstaltninger bør hæmme

konvergensprocessen eller bidrage til regionale forskelle; opfordrer til en stærkere integration af dette princip som tværgående princip i alle EU's politikker, således at de støtter målene om social, økonomisk og territorial samhørighed, jf. artikel 3 og 174 i TEUF; insisterer på, at fremme af samhørighed også skal ses som et middel til at fremme solidaritet og gensidig støtte mellem medlemsstaterne og deres regioner;

66. opfordrer Kommissionen til at styrke og udvikle dette princip som led i det europæiske semester og til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i alle faser af de procedurer, der er knyttet til det europæiske semester og de landespecifikke henstillinger;
67. er overbevist om betydningen af de horisontale principper om flerniveaustyring og partnerskab, som fortsat bør være ledende principper for samhørighedspolitikken efter 2027;
68. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, regionerne og de lokale myndigheder til nøje og effektivt at anvende princippet om flerniveaustyring;
69. fremhæver betydningen af at overholde partnerskabsprincippet i al programmering, gennemførelse og overvågning af EU's samhørighedspolitik og af at etablere et stærkt samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder, ikkestatslige organisationer og andre interessenter; mener, at partnerskabsprincippet skal forblive bindende, og anmoder om, at det medtages i det europæiske semester; anmoder Kommissionen og Revisionsretten om omhyggeligt at gennemføre opfølgninger, foretage kontroller og fremsætte korrigerende henstillinger;
70. glæder sig over Kommissionens beslutning om at forlænge gyldigheden af adfærdskodeksen for partnerskaber under ESI-fondene (delegeret forordning (EU) nr. 240/2014); mener, at disse retningslinjer bidrager væsentligt til en bedre inddragelse af de lokale og regionale myndigheder og andre interessenter, men bør revideres yderligere for at forbedre deres effektivitet og sikre større inddragelse af partnere for at fremme stedbaserede foranstaltninger;
71. minder om, at ligestilling mellem kønnene og kønsperspektivet skal inddrages i den samhørighedspolitiske ramme for 2021-2027 og fremmes i alle faser af processen med at udarbejde, gennemføre, overvåge og evaluere samhørighedsprogrammerne; fremhæver desuden kvindernes specifikke rolle, navnlig i fjerntliggende områder og landdistrikter, da de spiller en vigtig rolle i civilsamfundet og i bæredygtig økonomisk vækst; bemærker imidlertid samtidig, at de ofte har vanskeligheder ved at få adgang til arbejdsmarkedet, offentlige tjenester, sundhedsydelser, børnepasning og ligeløn;
72. fremhæver desuden den særlige betydning af integrationen af de unge i samhørighedspolitikken;
73. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at fremme gennemførelse af børns rettigheder ved at bruge ESF+ til at støtte tiltag, som effektivt bidrager til dette mål;
74. opfordrer til yderligere at styrke kommunikationen og synligheden af programmerne og EU-finansierede projekter på tværs af medlemsstaterne ved at definere deres mål, målgrupper, kommunikationskanaler, opsøgende aktiviteter på de sociale medier,

planlagte budget og relevante indikatorer for overvågning og evaluering;

Regionalt og lokalt fokus

75. opfordrer til, at investeringer i klimatilpasning og katastroforebyggelse og -beredskab garanteres enten gennem et særligt politisk mål, tematisk koncentration eller en specifik grundforudsætning for at sikre bæredygtige investeringer i lokal og regional infrastruktur og risikostyring i mindre udviklede byområder og landdistrikter, herunder grænseregioner, øer og regionerne i den yderste periferi; mener, at målrettet finansiering bør fokusere på risikoreduktion og beredskab i relation til et bredt spektrum af katastrofer (klimarelaterede, geologiske, sundhedsrelaterede, menneskeskabte); mener, at dette bør omfatte et stærkt fokus på modvirkning af og tilpasning til klimaændringer for at hjælpe lokale og regionale myndigheder med bedre at håndtere risici og forberede dem på at reagere på de lokale virkninger af klimaændringer fra langsomt opstående hændelser til ekstreme vejrforhold, herunder kysterosion, ørkendannelse, stigende havniveauer, naturbrande, oversvømmelser, jordskred, hedeølger og andre naturkatastrofer;
76. mener, at samhørighedsfinansieringen bør gavne både byområder og landdistrikter på en afbalanceret måde; mener, at samhørighedspolitikken bør omfatte en stærkere bymæssig og landdistriktsorienteret dimension gennem udpegede investeringer i både byområder og landdistrikter samt stærkere forbindelser mellem by- og landprojekter og bæredygtige investeringer med henblik på at sætte ind over for den demografiske udvikling, udviklingsfælden og uligheden mellem byområder og landdistrikter i EU's regioner;
77. opfordrer til at øge andelen af nationale EFRU-bevillinger til byudvikling; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at små kommuner også kan få adgang til de EFRU-midler, der er afsat til finansiering af bæredygtige og integrerede udviklingsprojekter i byområder; opfordrer tilsvarende til, at finansiering øremærkes til landdistrikter og regioner, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art; opfordrer til, at denne finansiering medprogrammeres sammen med de lokale og regionale myndigheder og til fordel for lokalsamfundene og de respektive regioner;
78. anmoder om, at der fastlægges en reel strukturpolitik for landdistrikter med passende tematiske mål, der løser de specifikke udfordringer i de pågældende områder såsom afvandring fra landdistrikterne, aldring, affolkning, opgivelse af landdistrikter, tilbagegang i lokalsamfund generelt og utilstrækkelige muligheder inden for sundhedspleje og uddannelse;
79. tilskynder til samspil mellem fælles projekter og samarbejdsaftaler mellem forskellige forvaltningsniveauer med henblik på at udnytte fælles kapacitet og stordriftsfordele i EU's investeringer i infrastruktur, innovation, modvirkning af/tilpasning til klimaændringer samt den grønne og den digitale omstilling; mener, at denne proces bør føre til en større følelse af ejerskab over projekter og konsolidering af bæredygtige investeringer i stedet for fragmentering og mangel på synergier;
80. fremhæver merværdien ved territorielt samarbejde i almindelighed og grænseoverskridende samarbejde i særdeleshed; efterlyser en forøgelse af budgettet for EU-programmerne for europæisk territorielt samarbejde, eftersom de danner en unik ramme for interregionalt, grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde og

medvirker til at overvinde fælles udfordringer, styrke partnerskaber og fremme økonomisk udvikling, social samhørighed og miljømæssig bæredygtighed; foreslår, at "grænselandsmilliarden" tildeles direkte til den europæiske gruppe for territorielt samarbejde, som skal have til opgave uafhængigt at forvalte og fordele den mellem projekter;

81. mener, at den territoriale dagsorden 2030 er et reelt og passende instrument, der sikrer EU's samhørighed gennem forvaltningen af hver af dets regioner og deres særlige omstændigheder; opfordrer Kommissionen til at overveje at udvide den territoriale dagsorden 2030's rolle til at række ud over at være en vejledning i territorial forvaltning; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle deres territoriale dagsordener i overensstemmelse med den territoriale dagsorden 2030 som grundlag for programmering af deres territoriale strategier, idet strategierne skal tage hensyn til de enkelte regioners særlige omstændigheder og fungere som et incitament – med det sigte at stimulere beslutningsprocessen og udformningen af territoriale politikker og bypolitikker;
82. anerkender, at integrerede territoriale udviklingsværktøjer spiller en afgørende rolle i gennemførelsen og absorptionen af ressourcer af høj kvalitet; opfordrer til øremærkning af en del af samhørighedspolitikens midler til udvikling af territoriale tilgange i landdistrikter eller i forbindelse med territoriale by-land-tilgange gennem integrerede territoriale investeringer, lokal udvikling styret af lokalsamfundet eller andre mekanismer til ikkelandbrugsmæssig udvikling af landdistrikter som supplement til foranstaltninger, der støttes under LEADER-tilgangen under den fælles landbrugspolitik, eftersom dette også vil være en afgørende metode til at sætte ind over for geografisk betinget utilfredshed;
83. er af den opfattelse, at anvendelse af samhørighedsfrigørelser til reservemargener inden for samhørighedspolitikken bl.a. ville bidrage til at absorbere fremtidige inflationsstigninger eller forsyningskædechok; mener, at denne anvendelse bør fungere løbende efter behov og efter de flerårige og årlige frigørelsescykluser;
84. mener, at balancen mellem nødvendige lokale hensyn og støtten til Unionens tematiske prioriteter kan skabes ved øget fleksibilitet og en menu med tematiske mål og udfordringer, der kan vælges, og som regionerne og kommunerne har adgang til i overensstemmelse med deres udviklingsniveau og behov, samtidig med at den tematiske koncentration på nationalt niveau respekteres; peger på, at en sådan model reducerer kompleksiteten i programmeringsprocessen og tager højde for særlige regionale forhold; understreger, at samhørighedspolitikken fortsat bør overvåge de lokale behov for effektivt at kunne opfylde dem som led i reduktionen af regionale uligheder i EU;
85. understreger, at tematisk koncentration fortsat er en af hjørnestenene i bestræbelserne på at opnå omstillingen til et mere konkurrencedygtigt, intelligent, socialt og modstandsdygtigt EU samt en økonomi med nettonulemissioner; understreger dog, at den tematiske koncentration bør tilpasses regionernes og byernes reelle behov og den måde, hvorpå de fungerer i praksis, lige fra programmering og omprogrammering til gennemførelse og afslutning; er sikker på, at det centrale princip bør være en skræddersyet investeringstilgang, der er tilpasset specifikke behov på stedet;
86. opfordrer Kommissionen til at fastsætte støtteniveauet til den enkelte regioner på basis

af en regions yderligere karakteristika som f.eks. områder med vækstpotentiale, intensiteten af områdets særlige udfordringer eller områdernes eksponering for virkningerne af igangværende omstillinger for bedre at definere den enkelte regions vej imod konvergens; understreger, at BNP som den eneste udviklingsindikator ikke i tilstrækkelig grad tager højde for alle disse aspekter, og opfordrer til, at BNP suppleres med andre indikatorer såsom EU-indekset over sociale fremskridt og indekset over sårbarheden over klimaændringer; understreger betydningen af at rette særlig opmærksomhed mod regioner, der befinder sig i en udviklingsfælde, som fremhævet i den 8. samhörighedsrapport;

87. opfordrer til, at der tages hånd om intraregionale forskelle ved at rette øget opmærksomhed mod regionernes forskelligartethed; opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for at vurdere de indledende tildelinger og medfinansieringssatserne på grundlag af NUTS 3 med henblik på at kanalisere midlerne derhen, hvor der er størst behov for dem, og for at undgå, at der opstår lommer af fattigdom og underudvikling; understreger, at et sådant skift bør tage hensyn til mulige negative virkninger for EU-finansiering til større byområder, herunder storbyområder;
88. mener, at der i forbindelse med tildelingen af midler til lokale projekter i byområder og landdistrikter bør fokuseres på fælles projekter af fælles interesse, og at SMV'ers deltagelse bør fremmes; opfordrer til, at mindre regionale finansielle instrumenter kombineres med større regionale initiativer for at øge deres effektivitet og politiske effekt; opfordrer Kommissionen til at yde vejledning og planlægningsstøtte, især til integrerede territoriale og små projekter, for at undgå frigørelser og nye anvendelser; fremhæver betydningen af at styrke bottom-up-tilgangen til territorial udvikling, som er et middel til social innovation og kapacitetsopbygning;
89. understreger betydningen af god regeringsførelse på alle niveauer i forvaltningen af samhörighedspolitikken; fremhæver, at forvaltningsstrukturernes kvalitet kan være afgørende for det optimale miks af investeringsprioriteter med henblik på at opnå den nødvendige vertikale og horisontale koordinering på flere niveauer for at udforme og levere integrerede udviklingsstrategier;
90. opfordrer til styrket repræsentation af myndighederne i byerne og landdistrikterne i overvågningsudvalgene, som sammen vil kunne vurdere, om midlerne forvaltes effektivt; gentager, at disse repræsentanter bl.a. bør dele ansvaret for programmering og omprogrammering i overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring;
91. opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de mangler, der er udpeget i forvaltningsmyndighedernes forvaltning af samhörighedspolitikken's fonde, og samtidig forenkle adgangen til teknisk bistand for at styrke de kompetente enheders administrative og forvaltningsmæssige kapacitet;
92. efterlyser yderligere inddragelse af Kommissionens initiativer såsom EU's borgmesteraftale om klima og energi i forbindelse med udformning og gennemførelse af den næste generation af regler for samhörighedspolitikken; mener, at bynetværk spiller en afgørende rolle i at skabe forbindelse mellem udformningen af politikker og gennemførelsen af dem i praksis; anerkender, at støtte til udformning og gennemførelse af politikker, som er skræddersyet til borgmestre og lokale myndigheder, skaber betydeligt bedre resultater i forbindelse med gennemførelsen af politikkerne;

93. påpeger, at der er forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til lokale og regionale myndigheders kompetencer; opfordrer til en mere stedbaseret tilgang for at bringe forvaltningen af samhørighedspolitikken tættere på det regionale og lokale niveau; understreger, at forberedende arbejde, tilstrækkelig administrativ kapacitet og institutionel opbakning er afgørende for at sikre en effektiv politik, reducere antallet af uregelmæssigheder og tilfælde af svig og undgå yderligere administrative byrder for forvaltningsmyndigheder, kontrahenter og endelige støttemodtagere;
94. er overbevist om, at fremme af en øget følelse af lokalt og regionalt ejerskab på lang sigt og holdbarheden af EU-projekter og en større løftestangeffekt for medfinansiering kan opnås gennem øget finanspolitisk kapacitet til regioner og kommuner; anerkender, at en sådan kurs ville forbedre regionernes og kommunernes lånekapacitet i forbindelse med finansielle instrumenter, der stilles til rådighed over EU-budgettet; understreger, at regionale og lokale budgetter bør være i stand til at kompensere for inflationschoks og potentielle krisers virkninger på EU-medfinansierede projekter;
95. opfordrer til yderligere inddragelse af EIB-Gruppen i investeringer under samhørighedspolitikken, navnlig i mindre udviklede regioner, gennem støtte til bæredygtige byer, bæredygtig energi, den cirkulære økonomi, grønne arbejdspladser og lokale og regionale innovationsprojekter, herunder gennem yderligere anvendelse af finansielle instrumenter og støtte til investeringer i den private sektor; opfordrer til en udvidelse af den lokale og regionale projektbistand og de finansielle instrumenter, der supplerer og mobiliserer EU-tilskud; anerkender, at EIB's finansiering, f.eks. lån fra strukturprogrammet, i mange medlemsstater bidrager væsentligt til de nationale medfinansieringsforpligtelser under samhørighedspolitikken, hvilket igen letter og fremskynder gennemførelsen af programmerne;
96. understreger, at teknisk, finansiell og administrativ kapacitet er afgørende for at sikre, at forvaltningsorganer og lokale og regionale myndigheder erhverver teknisk viden om navnlig klimaændringer, som de kan bruge til byplanlægning og byforvaltning i byer og landdistrikter; er overbevist om, at dette vil føre til bedre udformning og evaluering af projektforslag, en mere effektiv tildeling af ressourcer og en tilfredsstillende budgetgennemførelse uden væsentlig risiko for frigørelser;
97. opfordrer til, at eksisterende programmer for teknisk bistand og rådgivning specifikt målrettes mod mindre kommuner og grænseoverskridende og fjerntliggende områder og landdistrikter samt regioner i den yderste periferi og øregioner for at hjælpe dem med at løfte nye udfordringer såsom den grønne omstilling og klimaændringer; understreger betydningen i denne forbindelse af, at instrumenter inden for teknisk bistand udvikles i samarbejde mellem EIB og Kommissionen, herunder inden for energieffektivitet; efterlyser målrettet støtte i form af 100 % EU-finansiering til teknisk, finansiell og administrativ kapacitetsopbygning, projektudformning samt forberedelse, kortlægning og etablering af projektprocedurer og desuden strategisk planlægningskapacitet, herunder planlægningsinstrumenter; mener, at URBIS-plattformen, som er et fælles kontaktpunkt for kommuner, bør videreudvikles;
98. insisterer på en kritisk gennemgang af Kommissionens ad hoc-initiativer og en grundig screening af nye initiativer med hensyn til deres kvalitet og kvantitet; kræver, at denne proces forvaltes i fællesskab og i partnerskab med en garanteret repræsentation af det lokale niveau, herunder byer og landdistrikter, samt af regioner og

civilsamfundsorganisationer; advarer om, at det store antal ad hoc-initiativer fra Kommissionens side finansieret af samhørighedspolitikens midler, uden merværdi for det lokale og regionale niveau, risikerer at underminere effektiviteten af de samlede samhørighedsbevillinger, der er planlagt på forhånd; insisterer på, at ethvert nyt initiativ fra Kommissionen skal ledsages af et tilsvarende budgettillæg;

o

o o

99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg og de nationale og regionale parlamenter i medlemsstaterne.

**BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER,
SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA**

Ordføreren har udarbejdet ovenstående liste på eget ansvar. Ordføreren har modtaget input fra følgende enheder eller personer som led i udarbejdelsen af betænkningen inden vedtagelsen i udvalget:

Enhed og/eller person

Denne udtalelse var udarbejdet under overholdelse af fortrolighedsproceduren. I den forbindelse modtager ordføreren for udtalelsen ingen bidrag fra enheder eller personer som omhandlet i dette bilag.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	14.2.2024
Resultat af den endelige afstemning	+: 34 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Pascal Arimont, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoş, Andrea Cozzolino, Corina Creţu, Rosa D'Amato, Mircea-Gheorghe Hava, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Elżbieta Kruk, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Martina Michels, Alin Mituţa, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Maxette Pirbakas, Wolfram Pirchner, Caroline Roose, Marcos Ros Sempere, André Rougé
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Ciarán Cuffe, Mónica Silvana González, Stelios Kypouropoulos, Denis Nesci, Rovana Plumb, Bronis Ropè
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Jarosław Duda, Karen Melchior, Maite Pagazaurtundúa

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

34	+
ECR	Elżbieta Kruk, Denis Nesci
NI	Andrea Cozzolino, Maxette Pirbakas
PPE	Pascal Arimont, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Daniel Buda, Jarosław Duda, Mircea-Gheorghe Hava, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Stelios Kypourouopoulos, Andrey Novakov, Wolfram Pirchner
Renew	Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoș, Karen Melchior, Alin Mituța, Maite Pagazaurtundúa
S&D	Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Corina Crețu, Mónica Silvana González, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Rovana Plumb, Marcos Ros Sempere
The Left	Martina Michels, Younous Omarjee
Verts/ALE	Ciarán Cuffe, Rosa D'Amato, Caroline Roose, Bronis Ropé

0	-

1	0
ID	André Rougé

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller